

वशा, वशा AV. 12, 4, 41. fgg.

विलिप्तिका f. = विलिप्ता GANIT. SPASHṬADH. 67.

विलिप्तेङ्गा f. N. pr. einer Dānavi KĀṬH. 13, 5.

विलीढी (von 1. लिङ् mit वि) f. Bez. eines best. unholden Wesens AV. 1, 18, 4.

विलीन s. u. 1. ली mit वि. Davon विलीन्य्, °यति *schmelzen* (trans.) P. 7, 3, 39, Schol. Vop. 18, 15.

विलीयन (wie eben) n. *das Schmelzen* (intrans.) Comm. zu Âṣv. Ça. 2, 6, 10.

विलुपण (von 2. लुट् mit वि) n. *das Plündern*: स्वर्गग्रामटिका° SĀH. D. 3, 2, 111, 22, 214, 3. *das Rauben, Stehlen*: मधुनाम् R. GORR. 1, 4, 87.

विलुपिठका f. zu विलुपिठक nom. ag. von 2. लुट् mit वि; s. मुख°.

विलुप्य (von 1. लुप् mit वि) adj. *zerstörbar, zu Grunde zu richten*: अविलुप्यधैर्यनिधि *unverwundlich* Spr. 5293 (die urspr. Lesart herzustellen).

विलुप्यक (wie eben) nom. ag. 1) *Räuber, Dieb*: वसोः (d. i. वसुनः) BṬĀG. P. 1, 18, 14. — 2) *Zerstörer*: लोकस्य im Gegens. zu लोकपालो लोकानाम् MBh. 13, 7249.

विलूय् *zerkratzen*: मर्कटी तं भौतिकं कर्णनासिकादिषु विलूयामास KATHĀRĀVA in Z. d. d. m. G. 14, 572, 18.

विलेख (von लिख् mit वि) 1) m. *Verwundung*: कृदय° Schol. zu KĀṬH. Ça. 25, 3, 2, 4, 31. fgg. — 2) f. आ *eine eingeritzte Linie* Suçr. 1, 36, 10. wohl *die Spur, die ein Rad einschneidet* in: क्वायातप° adj. zu कालचक्र MBh. 14, 1237. क्वायातपौ मेघसंतपौ विलेखानुत्खातरौ यत्र तत् NILAK.

विलेखन (wie eben) 1) adj. *aufritzend, wund machend* Suçr. 1, 198, 21, 228, 4. — 2) n. a) *das Einritzen, Ziehen von Furchen* Dhātup. 28, 6. *das Zerkratzen, Verwunden*: नखैरकस्मात्परितः स्वधात्र्यङ्गविलेखनम् Verz. d. Oxf. H. 307, b, 31. *विलेखनमिवात्पुमो* (निकर्तनमिवात्पुमं ed. Bomb.) लाङ्गलस्य यथा हरिः (न मृष्यति) MBh. 7, 7634. — b) *der Lauf* (eines Flusses) Hariv. 12377.

विलेखिन् (wie eben) adj. *ritzend* so v. a. *sich reibend an, hinanreichend bis an*: (प्रासादैः) नभस्तलविलेखिभिः MBh. 1, 6963.

विलेत्स् nom. ag. und विलेतव्य partic. fut. pass. von 1. ली mit वि P. 6, 1, 51, Schol.

विलेप (von लिप् mit वि) 1) m. *Salbe*: अङ्ग° BṬĀG. P. 10, 42, 1. — 2) f. ई *Reisbrei* AK. 2, 9, 50. H. 397. Suçr. 1, 72, 7. 229, 10. 15. 2, 229, 20. VĀGBH. 6, 30. ÇĀRṆG. SĀMH. 2, 2, 113.

विलेपन (wie eben) 1) n. a) *das Bestreichen, Besalben* AK. 3, 3, 27. Suçr. 2, 433, 21. ÇĀRṆG. SĀMH. 3, 11, 11. *कृतधूपविलेपनः समुत्थाप्यः स्तम्भः* VARĀH. BRH. S. 53, 113. *कुर्वन्पृष्ठविलेपनम्* KATHĀS. 37, 24. Verz. d. Oxf. H. 103, b, 1. — b) *Salbe* AK. 2, 6, 3, 35. H. 633. HALĀJ. 2, 390. *पिंषे साधु विलेपनम्* MBh. 4, 261. Hariv. 6281. Spr. (II) 1910. 2215. (I) 1015. VARĀH. BRH. S. 12, 16. 44, 27. KATHĀS. 37, 5. 7. 83, 21. 94, 113. 104, 56. RĀĀ-TAR. 2, 106. PAÑKAR. 3, 8, 4. PAÑKAT. ed. ORN. 52, 25. DAÇAK. 89, 18. VET. in LA. (III) 21, 4. WILSON, SĀMKAJAK. S. 11. am Ende eines adj. comp. f. आ R. 5, 81, 53. KATHĀS. 53, 62. — c) *vielleicht* = *विलेपनी Reisbrei*: गोष्ठे ऽग्निमुपसमाधाय विलेपनं बुद्ध्यात् GORR. 3, 6, 4. — d) *Bez. einer best. mythischen Waffe* R. 1, 29, 16. — 2) f. ई a) *Reisbrei*. — b) *ein*

VI. Theil.

hübsch gekleidetes Frauenzimmer (चारुवेषस्त्री, सुवेषस्त्री) H. an. MBh.

विलेपिन् (von विलेपन) adj. *gesalbt*: अ° R. 1, 6, 9 (11 GORR.).

विलेपिका f. 1) (von विलेपक und dieses von लिप् mit वि) *Salberin* gaṇa मन्त्रिप्यादि zu P. 4, 4, 48. Vgl. विलेपिक. — 2) = *विलेपी Reisgrütze* HALĀJ. 2, 165.

विलेपिन् (von लिप् mit वि und von विलेप) adj. 1) *salbend*: पृष्ठ° KATHĀS. 37, 25. — 2) *klebrig*: अ° Suçr. 2, 176, 14.

विलेप्य (von लिप् mit वि) 1) adj. *was gestrichen wird* so v. a. *aus Mörtel u. s. w. bereitet oder gemalt* BṬĀG. P. 11, 27, 14. — 2) m. *Reisbrei* ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) f. आ *dass*. H. 397, Schol.

1. विलोक (von लोक mit वि) m. *Blick* BṬĀG. P. 10, 16, 20.

2. विलोक (2. वि + लोक) = *विज्ञान Menschenleere*: °स्य *nicht unter Menschen lebend* MBh. 13, 5888.

विलोकन (von लोक mit वि) n. *das Hinschauen, Hinschen, Schauen*, Blick Suçr. 2, 314, 17. SĀH. D. 186. Spr. 5149. MĀLATI. 68, 5. MĀRK. P. 68, 46. उत्फुल्ललोचन° Verz. d. Oxf. H. 161, a, 6 v. u. Çiç. 1, 29. अर्ध-कृष्ण BṬĀG. P. 4, 1, 56. *das Anschauen, Anblicken, Betrachten*: अन्वो-ऽन्यमवितृती विलोकेन KATHĀS. 18, 371. दिव्यान्वोऽन्यवपुर्विलोकन 52, 407. Spr. 1372. 3400. *das Einsehen, Studiren* (eines Werkes) Verz. d. Oxf. H. 37, b, No. 92. *das Erblicken, Gewahrwerden*: सर्वलोक° PAÑKAR. 1, 11, 22. KIR. 5, 16. KATHĀS. 23, 298. 26, 39. कार्याकार्य° Spr. 2033. — Vgl. दिग्विलोकन.

विलोकिन् (wie eben) adj. *hinsehend, blickend*: कटाक्षार्थ° KATHĀS. 37, 210. *anschauend, betrachtend*: मधूत्सव° 17, 72. राजानन° 52, 350. *erblickend, gewahr werdend*: जिनानन° ÇATR. 1, 48.

विलोक्य (wie eben) adj. *sichtbar* MĀRK. P. 43, 39. *was angeschaut wird*: यस्याः कटाक्षमात्रेण विलोक्यमपि वर्धते Verz. d. Oxf. H. 103, b, 18.

1. विलोचन (von लोक mit वि) 1) adj. *sehend machend, das Augenlicht verleihend oder sehend*: अर्धोः (विज्ञोः) सूर्यः समुत्पन्नः सर्वप्राणि-विलोचनः Hariv. 14943. — 2) n. = *लोचन Auge* H. 373, Schol. ÇĀṬADH. im ÇKDR. Hariv. 4311. R. 2, 12. RAJU. 7, 8. KUMĀRAS. 3, 67. fgg. 4, 2. VIKR. 132. Spr. (II) 1672. VARĀH. BRH. S. 12, 10. 28, 6. 11. 43, 62. GĪT. 1, 40. NAISH. 22, 47. KATHĀS. 14, 24. 18, 223. Verz. d. Oxf. H. 237, a, 5. BṬĀG. P. 3, 3, 15. 14, 14. MĀRK. P. 132, 33. साश्रु° adj. 22, 20. VARĀH. BRH. S. 32, 5. अश्रु° *dass*. 93, 14. am Ende eines adj. comp. f. आ KIR. 5, 33. KATHĀS. 34, 37 (साश्रु°). MĀRK. P. 21, 17. 63, 3. Vgl. एक°.

2. विलोचन (2. वि + लोक) 1) adj. *die Augen verdrehend*: शत्रुमित्र-मुखो यश्च निहप्रेती विलोचनः (= विपरितदृष्टिः NILAK.). — 2) N. pr. a) einer Gazelle Hariv. 1210. — b) eines Dichters HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 21. — c) einer mythischen Person KATHĀS. 47, 86.

विलोचनपथ m. *Bereich der Augen*: °पथं चास्य न गच्छत्यनलंकृता *zeigt sich ihm nicht* SĀH. D. 153.

विलोट m. nom. act. von लुट् mit वि; s. u. लुट्

विलोटक m. *ein best. Fisch*, = नलमीन ÇABDAR. im ÇKDR.

विलोटन n. nom. act. von लुट् mit वि; s. u. लुट्

विलोड m. nom. act. von लुङ् mit वि; s. u. लुङ्

विलोडक (von लुङ् mit वि) m. *Dieb*; s. वर्ण° und vgl. लुण्ट् mit वि.

विलोडन (von लुङ् mit वि) n. nom. act. Dhātup. 2, 4, 3, 5. 9, 27. 16,